

TÝDENÍK

www.republikani.com
www.repmladez.com

REPUBLIKA

SRPEN 2003

ČÍSLO 33/ROČNÍK XIV

5,90 Kč

Chvilke odpočinku během prázdninového mítinkového turné ve východních Čechách.

Rozhovor s předsedou Republikánů MS PhDr. Miroslavem Sládkem

Po delší době poskytl našemu týdeníku rozhovor k aktuálním otázkám blízkého se výročí 21. srpna 1968 předseda naší strany.

Redakce: Blíží se výročí okupace Československa vojsky Varšavské smlouvy, která začala 21. srpna 1968. Jaký je Váš názor na tuto událost a její následky pro náš národ v dalších letech?

MS: Kolem srpna '68 rozpoutají média vždy až přehnaný povyk. Je jasné a to jak antikomunistům, tak všem ostatním, že tak zvané Pražské jaro nebylo ničím jiným, než souborem komunistických funkcionářů o moc. Tehdy už končila doba starých komunistických kádřů, kteří možná v období první Československé republiky i pracovali a později dokonce zažili pronásledování za nacistické okupace naší země. Na jejich místa se drali mladší aparátčiči, vesměs absolventi stranických škol v Moskvě. Typickým příkladem byl Dubček. Ti již nechtěli nic slyšet o skromnosti, píli, případně o utpínání v koncentračních táborech. Spíše je zajímaly zpěvačky, barové tanečnice a západní auta. A přede vším jim vůbec nešlo o osud národa a demokracii, ale pouze o vlastní prospěch. Je jasné, že první věc, která napadla staré na jejich obranu, bylo nařčení z antisocialistických rejdů. Nic jiného také říci nemohli, když chtěli, aby je vůdci okolních socialistických zemí podpořili a zvláště, aby je vyslyšela Moskva. Tím vznikl dojem, že Dubčekovi a spol. šlo skutečně o odstranění socialismu. To je však naprostý omyl a matení veřejnosti. Dubček a jeho stoupence nikdy nic podobného ani nenapadlo. Podle toho se také chovali v krizi v létě 1968. Nejen to, že nedokázali jasně formulovat své cíle, ale ani při přepadení Československa se nezmohli na jediný alespoň výkřik, který by si mohli lidé vykládat jako znamení k protisovětskému a protisocialistickému povstání. Tehdy přitom taková příležitost byla. Není třeba se nechat unášet úvahami, kterými se omlouvá kapitulace Háchy a spol. Tomu Hitler ukázal tanky připravené k útoku na Československo a zlomil jej psychickým nátlakem a dlouhým nočním jednáním. Podobně postupoval i Brežněv, když lálal Dubčekovy soudruhy z ÚV KSČ. Ovšem oni nebyli staří a nemocní jako Hácha, ani svázání nějakou historickou nutností nebo návyky z c. a k. Rakousko-Uherského mocnářství. Naopak byli mladí, přesvědčení o tom, že Československo nemuselo kapitulovat, ale mělo se naopak bránit. Byli přesvědčeni, že taková obrana by byla úspěšná a že by naše země dokázala zastavit nacismus v zárodku. Byli o tom přesvědčováni nejen na stranických školeních, ale sami to hlásali prostřednictvím Rudého práva a ostatních tiskovin.

V srpnu 1968 prostě selhali a zbaběle utekli. Sami se zděšili toho, že by mohli být socialismus zlikvidován a komunistická strana odstavena od moci. Něco takového nechtěli a už pouhé pomýšlení na takový vývoj je vešlo do náruče Brežněva. Tam se cítili bezpečně, litovali svých neuvážených kroků a výroků a báli se ne internace v Moskvě, ale toho, že by místo tajemničení museli jít třeba pracovat, ač vůbec nic neuměli a ještě k tomu byli velmi líní.

Redakce: Jak je ale potom možné vysvětlit rozpor mezi tak zvanými skalními typy Bilak a tak zvanými reformisty typu

Dubček?

MS: Rozdíl je to pouze zdánlivý. Obě křídla chtěla to stejné, udržet Československo v socialistickém táboře. Jediným skutečným rozdílem bylo to, kde bude u moci. Ale to přeci není rozdíl v morálním slova smyslu, to je rozdíl daný pouze mocenskými choutkami a naprosto amorálním sobeckým chováním.

Redakce: Proč tedy podle Vašeho názoru novináři tolik oslavují srpen '68?

MS: K oslavování srpna '68 jsou dva důvody. Prvním je možnost stavět bývalé členy KSČ, kteří se osobně podíleli na nejkrvavějších represích padesátých let (a je úplně jedno jestli se jedná o Mlynáře, Jičínského nebo kohokoliv jiného z té odporné sběře) a dokonce je prostřednictvím srpna '68 očistit v očích veřejnosti a dělat z nich mučedníky normalizace. Druhým důvodem je hovořit o KSČ a zlidštit ji. Podívejte se lidé, vždyť komunistická strana a její členové nejsou tak špatní, dokonce se pro vás snažili polidštit socialismus a odčinit přehmaty z padesátých let. Myslí si někdo, že na takové vtravé vysvětlení nikdo neslyší? Podle mého názoru si právě takové vysvětlení přeje slyšet až překvapivě mnoho našich spoluobčanů. A přitom zcela zbytečně. Vždyť oni se na ničem špatném nepodíleli, podlehl však zvláště Havlem prosazovanému pocitu kolektivní viny za socialismus a cestou oslavy Pražského jara doufají ve spasení. Jak málo jsme hrdí, jak málo jsme národem. Kdyby se každý Němec cítil tak vinen nacismem jako my socialismem, tak musí všichni Němci žít v kanálech a Německo předat do správy Američanům a Lužickým Srbům. To se však nestalo a Němci jsou hrdí na svůj národ i svoji historii. Nebo jste snad zaznamenali přehnanou skromnost v chování Němců? Jsem přesvědčen o tom, že nikoliv.

Redakce: Podle Vás je možné srovnávat Československo s Jugoslávií?

MS: To v každém případě a nejenom na základě počtu našich turistů, kteří už od nepaměti navštěvují pobřeží Jaderského moře. Nejedná se o totožnost, ale o možnost dalšího vývoje. Po druhé světové válce na tom byla Jugoslávie podstatně hůře než Československo, přesto se Tito dokázal vzepřít Stalinovi a vybojovat se jakousi autonomií. To se mimo jiné projevilo i v tom, že cestovat před rokem 1989 do Jugoslávie bylo podobně obtížné jako na Západ. A to byla vzpoura proti Stalinovi, vítězi druhé světové války. Proti Dubčekovi stál jen ubohý funkcionář z Kazachstánu, opilec a narkoman mdlého rozumu Brežněv. Podstatně slabší kalibr.

Redakce: Stačilo by tedy zavelet k útoku a mohli jsme mít vlastní formu režimu, například "socialismus s lidskou tváří".

MS: Stačilo pouze jediné gesto a režim by se položil stejně jako v listopadu 1989 a ze stejných důvodů. Mnohým funkcionářům a apoletům komunistické strany se už sbíhaly sliny na podnikání a užívání si výhodností Západu. Proto by nenastal ani žádný vážný odpor. Bohužel tuto možnost si zaslepené vedení, vychované ve víře ve věčnost socialismu a zánik kapitalismu nikdy ani ve snu nepřipustilo. Promarnili jsme tak po roce 1938 další šanci, jak se

zapsat do historie lidstva. Místo toho všichni zvolili raději stejně nejistou budoucnost jako uctívači Moskvy. Nakonec na zbabělost ÚV KSČ nejvíce doplatili řadoví členové. Jsem toho názoru, že jim to patří, byl to trest za podporu zločinecké organizace. Ne však dostatečný a proto ani dnes nemají co pohledávat ve vedení naší země. Členové ÚV na tom však tak špatně nebyli. Každopádně by proti naší armádě připravené k útoku "spojenci" z Varšavské smlouvy nikdy nešli. Vždyť tehdejší lidová armáda měla na své straně lidi a v takových podmínkách by invaze "spojeneckých vojsk" velmi rychle ztroskotala. Byli by naprosto bez šance.

Redakce: Jak lze vysvětlit okamžitou ztrátu bojovnosti a shrbení se celého národa, a lze tuto rychlou kapitulaci vůbec nějak vysvětlit?

MS: Vysvětlit ano, omluvit nikdy. Nejsm žádný Savonarola nebo Havel, abych někomu vnucoval pocit viny. Staletí poroby se podepsala na celém národě. Jen mne ta velmi rychlá kapitulace a podřízení se celého národa velmi mrzí. Nevěřím ani v nějaké hrdinství tzv. Chartistů. Když jsem byl pár dní na Pankráci, aby mohl být zvolen prezidentem bývalý chartista, neměl jsem tam takové podmínky jako on, když údajně trpěl za krutého socialismu. Takové věci je ale třeba brát s humorem. Horší je a skutečně mne tíží fakt, že dnes vládnou jen bývalí členové KS a to na všech úrovních. A nechtějí vyklidit ani tu nejmenší pozici, brání se zuby nehty a za pomoci stejných prostředků jakými zde vládli od února '48 do listopadu '89. Pomluvami, lži, ostouzením za pomoci novinářů, největších nepřátel národa a vlasti. To zažívám právě dnes na úrovni komunální politiky. Už mne kolikrát zamrzelo, že jsem se do ní vůbec pletl. Bývalí i současní komunisté ovládají mnoho radnic, chovají se pořád stejně a ještě jsou ukřivdění, když jim někdo jejich minulost připomene. Jedno se však naučili dokonale, zatímco před listopadem '89 kradli pomalu, protože si mysleli, že tady budou vládnout na věčné časy, dnes kradou rychle... Musím však podotknout, že se mi zdá nepatřičný vynechaný konec věty, protože je naprostým nepochopením současné situace v ČR, když někdo tvrdí, že tady po listopadu '89 vládne někdo jiný, než kdo vláděl před listopadem '89. Konec konců se stačí jen podívat na seznam pozvaných na Hrad, když se projednávalo přistoupení ČR k EU. Prezident zvolený hlasy komunistických poslanců a senátorů se hrdí před svými chleboďárci, ač on a jeho spolustraníci z ODS jsou známi svou bezohledností a nedostatkem slušnosti a cti, neboť dokáží pro své obohacení ať již v legálním nebo nelegálním byznysu podrazit a zradit kohokoliv a řídit se normálně

heslem "panská vděčnost po zajících skáče", v případě KSČM svoji vděčnost prokazují rádi. Asi to bude tím, že na ně jsou v archívech KSČ velmi zajímavé materiály. Příznám se však, že na nějakou kompromitaci už ani nevěří. Předseda ODS kryl machinace s financováním ODS a dnes je prezidentem. Na Hradě a v Parlamentu je to samý teplouš a feták. Tak s čím by mohl ještě někdo přijít. Jediný kompromitující materiál je na moji osobu. Jsem úplně normální a to i podle dobrozdání psychologů.

Vysvětlení chování našeho národa je podle mého názoru v naší historii a především v tom, že řečeno slovy Miroslava Dolejšího, už nemáme sílu ani vůli k tomu, abychom byli národem.

Redakce: Pane předsedo, nesoustředíte se příliš na komunisty a jejich stranu?

MS: Tato zločinecká organizace a její členové představují dnes velký problém, ale rozhodně bych jim tolik prostoru nevěnoval, protože jsou už stejně rozptýleni do všech stran s výjimkou Republikánů. Srpen '68 je však jejich doménou a pro vysvětlení této události je bohužel nezbytné o nich a jejich chování mluvit především. Většina z nich se podílela nejen na krvavých padesátých letech, ale později i na normalizaci. Ti, kteří se nepodíleli na normalizaci, jako je třeba Pithart, mohou děkovat jenom prověřkové komisi, že je přes jejich pláč a přísahy věrnosti socialismu a KSČ vyhodila ze strany. Kdyby v komisi byli méně tvrdí zastánci Husáka, mohl být dnes Pithart místopředsedou Poslanecké sněmovny PČR za KSČM. Takto je předsedou Senátu za kolaboranty Národní fronty KDU-ČSL. Čili ty nevyhození jsou v parlamentu za KSČM a ti vyhození za ostatní strany Bandy pěti. Tak ať mi někdo vysvětlí tu zásadní změnu, která zde nastala po listopadu '89 a zásluhy bývalých členů KSČ na Pražském jaru.

Redakce: V srpnu 1968 i později však umírali v Československu lidé kulkami okupantů.

MS: Podle "odhadů" zahynulo tehdy kolem stovky našich lidí. Přestože to bylo velmi vysoké číslo na naše zvyklosti, nečetl jsem nikde seznam těchto jmen. Bývalí i současní komunisté se takové připomínky svých zločinů nejspíše bojí. Přitom Spojené státy mají seznam svých obětí z Vietnamu, kteří také padli v boji proti komunismu vystavený na trvalou památku a připomenutí, u nás nic takového neexistuje a i to je známkou toho, kdo zde vlastně vládne. Na hrdiny se zapomíná.

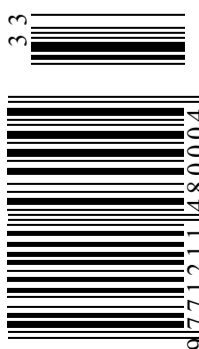
*Děkujeme za rozhovor a přeje
hodně sil do další práce*

Přicházíme s dalším dílem našeho seriálu. Díky patří všem opravdovým vlastencům a malá pozornost za měsíc červenec 2003

Janu Spurnému z Prahy
Daně Uhrové z Kostecké Lhoty
Ivanu Pokornému z Veverské Býtišky

Děkujeme a jsem velmi vděční na morální i materiální podporu vlasteneckému tisku.

Redakce týdeníku Republika

Tak se jim to přece povedlo!

Kdo, po skončení našeho prvního referenda, které mělo rozhodnout o tom, jestli bude-me žít samostatně a suverénně, nebo budeme opět hrbit hřbety před Velkým bratrem, tentokrát se

západu, sledoval ohlasy našich předních politiků, musel vidět, jaký jim spadl kámen z jejich žaludků srdce nemají. Kampaň, která stála nás všechny více než 200 mil.Kč, slavila úspěch. Přesto, že reklama na EU byla všemi rozumnými lidmi označována za hloupou, až stupidní, splnila svůj účel. Z 55% oprávněných voličů, kteří se dostavili k volbám, jich 77% bylo PRO vstup do

EU. Je zajímavé, že výsledek referenda je úplně opačný, než názory lidí před samými volbami a kdo sledoval různé pořady o EU v přímém přenosu s hlasováním ve veřejnosti, a to dokonce i o půlnoci před referendem, za účasti všech špiček našeho politického spektra, uviděl, že 80% diváků hlasovalo PROTI vstupu do EU. Že by lidé

obětovali peníze za telefon a SMS, aby hlasovali PROTI unii a druhý den dali svůj hlas PRO unii, mi připadá více než podivné. Možná, že byla chyba v softwaru počítačové sítě, která sčítala hlasy? Možná nějaký vir? Ať to bylo, jak bylo, už jsme tam a co nás čeká se ukazuje už dnes. Např. Benešovými dekrety a jejich ochranou se

Ze zpráv

• Může být členství ve Světové obchodní organizaci katastrofou? Ve své studii multilaterální trest zabývající se osmi lety členstvím Filipín ve Světové obchodní organizaci (WTO), tvrdí filipínský sociolog a ekonom Walden Bello, který byl i účastníkem debat s prezidenty Světové banky a Mezinárodního měnového fondu v Praze. Zpráva popisuje jakou úlohu v proměně filipínského zákonodárství po vstupu do této asijské země do WTO sehrály Spojené státy. Jejich silný vliv se uskutečňoval soustavným tlakem amerických obchodních zmocněnců financovaných z programu USAID.

Zastánci vstupu tehdy slibovali půl milionů nových pracovních míst ročně a zásadní zvýšení příjmů ze zemědělských vývozu. Zpráva W.Bello ovšem ukazuje, že se nic z toho nesplnilo. Ba právě naopak. Celková situace je ještě mnohem horší. Veškerá domácí produkce se hroutí pod náporům dumpingových dovozů. Studie také ukazuje, že rozhodovací proces, který se ve WTO nazývá konsensus, vystavuje slabší země hrubému nátlaku a zákulisnímu vydírání, jimiž velmoci tvrdě prosazují své zájmy.

• Jsou zprávy novinářů zkršené? Měl prezident Klaus v době návštěvy ve Francii konflikt s novinářkou? Je míra zkršování informací příliš vysoká? Tak na tyto otázky si bude muset najít odpověď každý z nás.

• Občanské sdružení Oživení vytýká pražské radnici podvody při výběrových řízeních a požaduje audit, vyčíslení škod a tvrdí, že ze 133 zakázek bylo nejvíce mylných "díky" straně ODS.

• V. Havel přijal z rukou G. Bushe vyznamenání, jehož se v USA dostává významným osobnostem, např. vědcům. Pro tisk Havel uvedl, že jsou s panem Bushem velcí přátelé, neboť jen on sám podpořil amerického prezidenta v jeho válce proti Iráku.

• V okolí Spolany Neratovice byl zjištěn jed i v mase králíků a slepic.

• Akce pro nalezení třiletého chlapce s podivnou chůvou stála přes 100 tisíc korun, neboť muselo být použito i termovize s vrtulníkem.

• Podivné hrátky: staré výtahy budou muset být vyměněny za nové, neboť pod jejich kabinou s lidmi, kteří o tom nemají tušení, se vozi ukrytí jedinci.

• Při obnově střechy divadla byly použity tašky, které nejsou pro tyto účely naprosto vhodné. Přitom se za tuto práci zaplatila vysoká částka. Dnes tašky opadávají na chodník, čímž hrozí nebezpečí těžkého zranění.

• Obavy z možných negativních dopadů geneticky manipulovaných (GM) plodin na ekologické zemědělství, jeho další rozšiřování a ze samotného používání geneticky manipulovaných organismů (GMO) v zemědělství vyjádřili ekologické organizace. Ministerstvo životního prostředí rozhodlo v březnu o zápisu kuchařice firmy Monsanto do Seznamu geneticky modifikovaných organismů schválených do oběhu v ČR. Greenspace se proti tomuto rozhodnutí odvolala a navrhla jej zrušit, hlavně kvůli možnému negativnímu vlivu GM plodin na přírodu a na trvale udržitelné zemědělství. Ministerským rozhodnutím může být ohrožena budoucnost ekozemědělců v ČR, jejichž produkce nesmí být znečištěna GMO. Cílem celé této akce bylo upozornit na to, že se GMO nekontrolovatelně rozšíří do životního prostředí tzv. křížovým opylením, které může ohrozit samou existenci ekofarmy a zároveň na možná rizika pro lidské zdraví.

Prospěch z GM plodin budou mít pouze nadnárodní firmy jako Monsanto, která se u nás zaregistrovala pouze jako společnost s ručením omezeným. *Ša*

Nepoučitelný Izrael

I přes odpor, byť jen slovní USA se Izrael rozhodl zahájit stavbu zdí, která by oddělila palestínská autonomní území. Tento postup je velmi škodlivý. Představte si, že by podobně postupovala kterákoliv jiná země. Kolik kritik by se sneslo na její vládu a parlament. Ekonomické sankce by následovaly velmi rychle a trvaly by tak dlouho, dokud by taková země nebyla úplně zlikvidována. Jak je vidět, Izrael si může dělat co se mu zlíbí a i světové supervelmoc je na něj krátká. Z toho je také jasné vidět, kdo vlastně vládne světem a kdo také ovládá USA. Palestinec Ata Ata je teoreticky jedním z největších majitelů pozemků z města Kalkilija na západním břehu Jordánu. Se svým landroverem jez-dí ke svému majetku, dokud jej krátce předtím nezastaví několik metrů vysoká zeď.

"Na druhé straně je má lesní školka," říká se zlobou v očích. "Od té doby, co Izraelci postavili tohle, se tam nedostanu," dodává hledíc na zeď, která nyní dělí město a jeho 40 000 obyvatel. "Jsem bez příjmu. O mé sazenice se nikdo nestará. Všechno uhynie," běduje.

V klid v izraelskopalestínském konfliktu zbraní Ata nevěří, ačkoli je již dodržován přes čtyři týdny. "To jsou prázdné řeči. Izrael chce jen naši zemi," říká pohrdavě a vypráví o tom, jak mu stát zabavil 300 čtverečních metrů země a další konfiskace mu ještě hrozí.

"Nejpozději mi vnuci ale zeď strhnou a budou zase pracovat ve sklenících s našimi olivovníky a palmami," je si jist.

Palestínské město Kalkilija leží těsně u tzv. zelené linie, která mezi roky 1949 a 1967 označovala hranici území západního Jordánu, aby zabránil průniku pale-

stínských teroristů, staví nyní Izrael masivní bezpečnostní plot, ze kterého se ale podle mnoha názorů spíše stává bariéra pro mírové řešení blízkovýchodního konfliktu.

První úsek, dlouhý přes 130 kilometrů, byl dostavěn. Začíná na severu a táhne se až k osadě Elkana. Zbytek má být funkční do tří let. Největší infrastrukturní projekt Izraele má několika stovkami kilometrů rozřiznout západní břeh na dvě části.

Ve dvou místech u Kalkilije a Tulkarmu, se pak stává zeď. Má chránit uživatele nové dálnice, která vede těsně podél zelené linie. Na všech dalších místech je stavba kombinací plotu, ostnatého drátu, elektronického zabezpečení, širokých příkopů či asfaltových cest pro vojenská vozidla. Izrael si podle Palestinců nárokuje více než dvacet procent palestínského území. Bojí se, že by plot mohl ručit o budování hranice. "Pokud Izrael vyrukuje s ochrannou zdí, nemůžeme vybudovat žádný stát," varuje palestínský premiér Mahmúd Abbás.

Márúf Zachrán, starosta Kalkilije, říká. "Naše mládež zná jen zeď. Tento nový obraz světa povede k tomu, že budou vstupovat do radikálních organizací," míní.

Z palestínského mírového tábora se podle něj stane menšina. Podíl radikálně smýšlejících lidí je tak podle něj ve městě dvacet procent, dříve to prý bylo méně než deset procent.

Z palestínských strany jsou za zdí vidět červené střechy. Patří rodinným domům v izraelském městě Kfar Saba. Těžko si lze představit, že za takovéto situace by mohly oba národy někdy žít v míru. *Ša*

Tak se jim to přece povedlo!

Dokončení ze strany 1

Dnes se prý stávají, tím že jsme vstoupili do EU, přežitkem a za podpory unionistů a především lidovců se vytváří prostor pro toleranci pokusů o revizi poválečného uspořádání. V Rakousku a Německu sílí hlasy na jejich úplné zrušení a jsou to opět poslanci USDEU, ČSSD a KDU-ČSL, kteří jim jdou na ruku a jdou dokonce tak daleko, že byli přítomni oficiálnímu otevření kanceláře sudetoněmeckého landsmansaftu v Praze, kde byli vřele přijati jejím šéfem P. Posselem, který se netají tím, že neuznává Benešovy dekrety, jako důsledek agrese fašistického Německa, ale naopak prosazuje platnost Mnichovské dohody z roku 1938, hlavně co se týká územních požadavků. Takový "pán" by jako nežádoucí neměl být vůbec vpuštěn na naše území, natož aby si v našem hlavním městě otevřel svoji kancelář!

O tom, že nám bude Evropská komise kecat do všeho se od 1.7. mohli přesvědčit všichni majitelé a provozovatelé restaurací, hotelů a jiných stravovačských zařízení, když začala platit nová Evropská vyhláška a jako každá jiná, která vzešla z kuchyně EU, obsahuje několik

málo pozitiv a dost divných nařízení. Např. personál se musí po každém použití toalety umýt ve vlastním bezdotykovém umyvadle a celý převléci do nového oblečení. Takové a podobné bludy evropské obloudy najdete v každém zákoně a nařízení, které budeme muset převzít a povýšit je nad zákony naše.

Ještě bych se vrátil k těm 200 milionům použitých v kampani pro vstup do EU. Když porovnáte náklady velkých mezinárodních firem na reklamu, která je potřeba k získání zahraničních trhů, a ty se pohybují v miliardách, tak si "nás všechny koupila" unie, za naše peníze, docela levně. Doufám, že něco podobného nenapadne třeba Severní Koreu, která by za dalších 200 milionů nechala vyměnit na billboardech a v televizních šotech rozesmáté komedianty z unie za ještě rozesmátější severokorejce. A občané, zvyklí věřit všemu, co je na televizní obrazovce prezentováno, by určitě hlasovali PRO přistoupení k Severní Koreji. Nebo, nedejbože nějaká firma na toaletní papír. To bychom se také mohli jednoho dne probrat v p.....

Nebo už tam jsme? *Milan Veselý, RMS Opava*

Dá se věřit americké administrativě aneb velká blamáž velkého bratra

Čelní američtí politici včetně prezidenta se začínají poprvé kát za silné výroky na adresu Saddáma Husajna

Důvěryhodnost těch, kdo vedou svět a dělají si nárok na titul ekonomického zachránce nebo četníka a soudce je vážně ohrožena. Čelní američtí politici včetně prezidenta se začínají poprvé kát za silné výroky na adresu Saddáma Husajna. Tři měsíce po skončení války v Iráku se důkazy v podobě nahrávek či satelitních snímků zbrojních zařízení ukazují jako mylné a politiků, nucených přiznat "nepřesné" výroky přibývá.

Poradkyně pro otázky národní bezpečnosti C. Riceová přiznala, že cítí osobní zodpovědnost za nepravdivé tvrzení G. Bushe o pašování uranu z Nigérie do Iráku. Informaci obsaženou v Bushově poselství o stavu unie prý považovala za "Zcela důvěryhodnou".

Chybu přiznal i prezident Bush. Stejně jako jeho poradkyně však zdůraznil, že před válkou s Irákem měly USA jiné a "solidní" důkazy o tom, že Husajn skutečně vyvíjí zbraně hromadného ničení. USA s Británií tvrdily, že irácký diktátor již velké zásoby zbraní vlastní a je připraven je použít. "Naše zdroje říkají, že Saddám dal oprávnění polním velitelům, aby použili chemické zbraně," tvrdil Bush v únoru.

Zástup politiků, kteří se za své výroky kají, však zatím tvoří pouze osoby zapletené do aféry s uranem. Kromě Bushe a Riceové je to šéf zpravodajské agentury CIA G. Tenet a poradce Bílého domu S. Hudley.

Ostatní, ministr obrany D. Rumsfeld, bývalý velitel vojenských sil USA v Perském zálivu T. Franks či ministr zahraničí C. Powell, své dřívější silné výroky opodstatňují tvrzením, že pravda ještě vyjde najevo. A právě Powell by měl být, podle německého deníku Süddeutsche Zeitung tím, kdo také přizná osobní zodpovědnost. Při svém vystoupení v OSN 5. února, se totiž dopustil nejméně jednoho nepravdivého tvrzení. Navzdory námitkám expertů, v projevu před radou bezpečnosti uvedl, že se Irák pokusil zakoupit hlinitkové roury pro zařízení na výrobu obohaceného uranu. Roury však sloužily k jiným účelům.

"Ani jeden z jeho dalších důkazů se nepotvrdil," konstatuje německý list. Powell prohlášoval, že:

• Irák má zásoby až 500 tun nervových plynů a během

měsíce může vyrobit více biologických látek, než v celé válce v roce 1991. Saddám však podle expertů na začátku 90. let látky zničil a jejich produkci nikdy neobnovil.

• V zemi se nachází 18 kamiónů, které fungují jako minitovárny na výrobu biologických zbraní. Vojáci USA našli pouze dvě, nesloužily však ke zbrojním účelům.

• Husajn stále pokračuje v nukleárním programu. Všichni vyslyšení iráčtí vědci po válce potvrdili, že nikdy nebyl obnoven.

• Irácký režim má kontakty na AlKáidu a několik jejích členů žije v Bagdádu. I americké tajné služby nakonec došly k závěru, že měsíční pobyt představitele AlKáidy Abú Musáb Zarkáviho nesloužil k vybudování teroristické sítě.

Podezření, že vláda nehrála čistou hru, se rychle šíří i mezi veřejností. "Asi polovina obyvatel USA tvrdí, že Bush důkazy zvětšil," uvádí ve svém průzkumu stanice NBC.

"Prezident a jeho poradci kvůli tomu ztratili část důvěry."

Většina Američanů však neustupuje od názoru, že válka v Iráku byla oprávněná.

Takováto situace mrzí každého demokrata a vlastence. Vždyť jsme shlíželi k USA jako ke vzoru a s odporem se ohlíželi po Moskvě. Nyní však stále více vychází najevo, že si oba velké státy a jejich vedení, v jakékoliv době, jsou až příliš podobné. Konečně tak dochází na mnohá prohlášení, která byla zveřejněna na stránkách našeho týdeníku anebo zazněla na mítincích naší strany. A přestože jsme byli za tyto výroky nemilosrdně kritizováni, nenašli se mezi našimi odpůrci, usvědčenými ze lži, natolik soudní a slušní novináři, kteří by přiznali chybu a uznali svůj omyl. Vzhledem k tomu, že nemají odvahu ani k citaci našich republikánských výroků, pochybují, že si z celé aféry vezmou nějaké poučení. Příště budou opět lhát a klamat veřejnost v cizím žoldu. *JoKo*

John Wayne a současnost

Mezi lidmi, které nenáviděl sovětský diktátor J. V. Stalin, nechyběl otevřený odpůrce komunismu John Wayne

Vždy jsem obdivoval Johna Wayna a to především pro jeho správné názory, projevované při každé příležitosti, včetně vynikajícího filmu, který pravdivě zobrazoval poměry ve Vietnamu, s názvem "Zelené barety". Proto mne ani tak nepřekvapilo, že komunistické vedení Ruska chtělo jeho smrt.

Mezi lidmi, které nenáviděl sovětský diktátor Josif Vissarionovič Stalin, nechyběla hollywoodská hvězda a otevřený odpůrce komunismu John Wayne. V životopisu John Wayne Muž za mýtem to tvrdí britský autor a herec Michael Munn. Podle něj bylo ve 40 a 50. letech na herce, který by měl mít podle mnoha Američanů vlastní hvězdu na státní vlajce, zorganizováno několik atentátů.

Poprvé se prý dva ruští zabijáci, vydávající se za agenty FBI, pokusili Wayna zavraždit v hollywoodských ateliérech společnosti Warner Brothers. Plán byl ale odhalen a oba muži zatčeni.

Plánům na vraždu učinil konec po Stalinově smrti v roce 1953 až Nikita Chruščov, velký Wayneův fanoušek. "Rozkaz k vraždě dal Stalin ve svých posledních šilených letech. Po jeho smrti jsem ho zrušil," řekl podle knihy Wayneovi Chruščov v roce 1958 na soukromé schůzce.

Štafetu ale převzali američtí komunisté, kteří Waynea nesháněli kvůli podpoře protikomunistické kampaně, vedené senátorem Josephem McCarthym. Hvězdu více než 100 filmů se pokusili zavraždit v Mexiku při natáčení snímku Hondo. Další atentát Wayne přežil při návštěvě amerických jednotek ve Vietnamu v roce 1966. Za 13 let na to zemřel na rakovinu ve věku 72 let.

Život Johna Waynea je uzavřen. Mrzí mne však, že ti kdo usilovali o jeho život vládnou dál a to nejen na nějakém Divokém východě, ale přímo tady u nás. *JoKo*

SOUTĚŽ PRO ČTENÁŘE TÝDENÍKU REPUBLIKA

Redakce týdeníku Republika spolu s prodejnou Pafaas v Liberci připravila pro své čtenáře soutěž o zajímavé ceny. Soutěž začíná dnešním dnem a bude probíhat až do konce roku 2003. Každý měsíc (poslední den v měsíci) bude vylosováno vždy pět cen. **1. cena: rádiomagnetofon, 2. cena: stolní elektronický kalendář + budík + kalkulačka + svět. čas, 3. cena: nástěnné hodiny, 4. a 5. cena: mini rádio + stereo sluchátka!** A jak se dostane čtenář Republiky do losování? Stačí když pošle na adresu týdeníku Republika (Masarykova 31, Brno 602 00) finanční příspěvek alespoň 200 Kč (jedná se o klasický příspěvek na činnost RMS a vydávání našeho týdeníku!), jména pěti vylosovovaných čtenářů budou každý měsíc zveřejněna v týdeníku Republika a cena zaslána poštou. Na složenku napište svou přesnou adresu. A pokud neuspějete v měsíčním losování, máte další šanci ve velké vánoční soutěži. Ze všech účastníků soutěže, během celého roku se dostává každý do velkého losování, které proběhne koncem prosince 2003, kde bude hlavní cena dětská akumulátorová motorka v hodnotě 3490 Kč, mini přenosný televizor s rádiem, porcelánová lampa + hodiny na dálkové ovládání a jiné hodnotné ceny. Kolikrát se do soutěže zapojíte, záleží pouze na Vás. Smyslem této soutěže je poděkovat věrným čtenářům, kteří finančně podporují činnost vlastenecké politické strany a vydávání Republiky a zároveň oslovit ty čtenáře, kteří teprve zvažují zda vložit finanční příspěvek. Soutěžící takto pomohou ve vydávání Republiky a zároveň mají šanci vyhrát zajímavou cenu. Republikáni myslí i na budoucnost našeho národa naše děti, takže i pro ně je určena soutěž „Malujte s Republikou“. Stačí namalovat obrázek na téma vlast, národ, Česká republika, naše příroda atd. a poslat jej na adresu PAFSAAS, Dr.M.Horákové 10/74,460 06 Liberec 6. Obrázek označte adresou i věkem dítěte. Každý měsíc vyhodnotíme nejlepšího „malíře“, který obdrží cenu: 3 dílnou sadu: mini rádio + sluchátka, digitální hra, hodinky (nebo kalkulačka). Jméno malíře zveřejníme v Republice a cenu zašleme poštou.

Věříme, že tato soutěž zaujme čtenáře týdeníku Republika ve všech věkových kategoriích.

Redakce

Bush a pravda

Zatím i výslechy redaktorů BBC nasvědčují tomu, že zpráva, kterou podporoval Tony Blair útok na Irák byla také upravena podle požadavků britské vlády

Již mnoho stran bylo popsáno důkazy pro a proti tvrzení, že vůdce jediné světové supervelmoci za pomoci svého poskoka z jakéhosi nevýznamného ostrovního státu manipuloval nejen se svými spoluobčany, ale s celou světovou veřejností, když se jí snažil přesvědčit, že Irák má tolik ničivých zbraní, že je nutné ho okamžitě okupovat. V těchto dnech probíhá před nezávislým londýnským soudcem výslechy svědků v kauze britského znalce zbraní hromadného ničení, který spáchal sebevraždu. Zatím i výslechy redaktorů BBC nasvědčují tomu, že zpráva, kterou podporoval Tony Blair útok na Irák byla také upravena podle požadavků britské vlády. Důkazů o nečestném jednání bude asi přibývat. Nejde o to, že Bush a Blair lhali, možná, že o oprávněnosti svého postoje a svého chování byli v hloubi duše přesvědčeni. Možná, že si mysleli, že válka je jediným řešením situace a jedinou možností, jak do budoucna zabránit teroristickým útokům. Nejde o to, že tato válka žádné řešení a žádnou skutečnou obranu proti teroru nepřinesly. Nelze okupovat celý svět, a Palestinci během několika dnů dokázali, že Izrael bude muset ustoupit. Jsou vyšší hodnoty než život. Jsou jimi vlast, národ a svoboda. Na dalších řádcích je vyliceno chování prezidenta Bushe. V zaníceném svědectví o prezidentu G. Bushovi nám někdejší autor jeho projevů D. Frum sděluje, že jeho šéf "opovrhoval drobnými nepravdami politikou". Dozvídáme se, že když byl požádán, aby připravil rozhlasový projev na příští den, začal číst větu: "Dnes jsem v Kalifornii," načež se zarazil a rozhořčeně řekl: "Ale já nejsem v Kalifornii." Frumovi to připadalo puntičkářské, ale postupně dospěl k

závěru, že to vystihuje prezidentův charakter a "země může Bushově administrativě věřit, že nebude lhat". Jak bláhový nám dnes Frum připadá. Bush možná pokládá za lež, a tudíž za zlo, tvrzení, že se nachází v Kalifornii, zatímco ve skutečnosti nahrává projev ve Washingtonu, ale nespátuje nic špatného na uvádění své země a celého světa v omyl ohledně iráckých zbraní hromadného ničení. Jak je vidět Bílý dům vystavěl svou obhajobu války na pečlivě vyřízených důkazech a sám Bush učinil prohlášení o snaze Iráku nakoupit uran v Africe, přestože on i jeho štáb věděli, že jsou tyto informace nepravdivé. Na dotazy, jak se mohlo stát, že zmínka o uranu v Bushově poselství o stavu Unie zůstala, reagovali poradkyňe pro otázky národní bezpečnosti C. Riceová i ministr obrany D. Rumsfeld, že nešlo o lež. Jejich argumentace naznačuje, že i oni mají, stejně jako prezident, dětinsky doslovnou představu o pojmu lež. Bushova slova zazněla přesně takto: "Britská vláda se dozvěděla, že Saddám Husajn v nedávné době usiloval o značné množství uranu z Afriky." Bushovo prohlášení získalo tuto podobu, jelikož CIA měla námitky proti původní verzi, která suše konstatovala, že S. Husajn usiloval o nákup uranu z Afriky. Zaměstnanec Bílého domu, který tuto otázku projednával s CIA, poté navrhl změnit formulaci tak, aby konstatovala, že podle zpráv britské strany S. Husajn usiloval o nákup uranu z Afriky. V doslovném smyslu to byla pravda. Britové skutečně takovou zprávu vypracovali. Nicméně i tak bylo kon-

statování zavádějící, protože CIA uvědomila britskou stranu, že její informace nejsou spolehlivé. Skutečnost, že měl Bush na mysli pouze prohlášení Britů, nyní slouží jako základ pro jeho obhajobu. Riceová se nechala slyšet, že "prohlášení, které Bush učinil, bylo opravdu nepřesné. Britská vláda to však skutečně uvedla". Rumsfeld pak označil Bushovo prohlášení za "technicky přesné". Ani při nejdoslovnější interpretaci však Bushův výrok přesný nebyl. Prezident neřekl, že britská strana "uvedla", že Irák usiloval o nákup uranu z Afriky, ale že se to Britové "dozvěděli". Tvrdit, že se někdo něco dozvěděl, znamená přijímat získanou informaci jako pravdivou. Zkusme si představit, že by britská strana prohlásila, že je Husajn mírumilovný muž, který se snaží zavést své své zemi demokracii. Prohlásil by Bush, že se to Britové dozvěděli? Zcela stranou těchto slabých pokusů ospravedlnit Bushovo prohlášení jako technicky přesné pak stojí závažnější obvinění. I kdyby Bushova slova byla skutečně technicky přesná, stále byla vyslovena se záměrem uvést svět v mylné přesvědčení, že se Irák snažil nakoupit v Africe uran. Bush a jeho štáb přitom měli dobré důvody se domnívat, že to není pravda. Bushova reakce poté, co se aféra dostala na veřejnost naznačuje, že se prezident soustředí na triviality, zatímco k podstatným věcem přistupuje s lehkovázností. Člověk, který je morálně vnímavý vůči rozpoutání na základě zavádějících informací, by přijal příslušné kroky. Zasadil by se o to, aby se veřejnost dozvěděla, jak k omylu došlo a že odpovědní lidé museli nést ná-

sledky, obvyklé pro vysoce postavené činitele, kteří se dopustí závažné chyby v úsudku. Bush však nic takového neučinil. Když se celá záležitost dostala na veřejnost, Bush reagoval tím, že označil své kritiky za "revizionistické historiky", a dotazům na věrohodnost informací, které poskytl, se vyhnul tvrzením, že odstranění Husajna je dobrý výsledek. Poté, co odpovědnost za začlenění zavádějící informace do projevu přijal ředitel CIA G. Tenet, oznámil Bush, že má v Teneta a CIA "absolutní" důvěru a celou záležitost pokládá za uzavřenou. Víra v Bushovu poctivost vedla mnohé voliče k tomu, že ho v prezidentských volbách v roce 2000 upřednostnili před Albertem Gore. Ze všech voličů, kteří označili "poctivost" za významný faktor, který ovlivnil jejich volbu kandidáta, jich 80 procent uvedlo, že volilo Bushe. Tito voliči byli znechuceni Clintonem, a to nejen kvůli jeho sexuálnímu vztahu s Lewinskou, ale i proto, že o něm lhal, což nebylo správné. Jeho lži však nezavedly zemi do války, která si vyžádala tisíce životů. Bushova přehnaně doslovná interpretace požadavků na poctivost v sobě ukrývá mnohem hlubší nepoctivost, jejíž důsledky jsou, z morálního hlediska, daleko závažnější. A to je také největší důvod, proč musí být každý znepokojen takovými událostmi. Jak budeme moci přistě uvěřit jinému tvrzení. Nedopadneme tak jako v té pohádce o pasáčkovi, který v případě skutečné nouze již žádnou podporu nezískal, díky svému předchozímu lhaní? A.K.

Transvestita Del Ponte? - pokračování

Nestačí jí Jugoslávie, své drápy už chystala i na Afriku

Již několikrát jsme psali o věhlasné žalobkyni, která se proslavila především urputnými žalobami na srbské vlastence. Její krvelačnost nezná hranic. Nestačí jí Jugoslávie, své drápy už chystala i na Afriku. Tam přes ně konečně dostala. A ne jen tak od někoho. Sám generální tajemník OSN ji musel odvolat z afrických záležitostí a vykázal ji do Haagu a na okruh Jugoslávie. Světu se nelíbí její chování a svět už to dal jasně najevo. Věhlasná žalobkyně zločinů, spáchaných ve Rwandě a na území bývalé Jugoslávie přijde o jednu ze svých dvou důležitých funkcí. Generální tajemník OSN Kofi Annan se obrátil na členy Rady bezpečnosti, aby Carla Del Ponteová napříště působila jen u Mezinárodního trestního tribunálu vyšetřujícího zločiny v bývalé Jugoslávii. Žalobkyně, která se s generálním tajemníkem setkala v New Yorku, jeho rozhodnutí bezprostředně nekomunikovala. Její tisková mluvčí F. Hartmanová však minulý týden řekla agentuře AFP, že "rwandské úřady se již několik týdnů snaží zákulisními manévry u OSN

odstranit Del Ponteovou z její funkce u mezinárodního tribunálu." Kofi Annan odmítl, že by za jeho krokem stál něčí politický nátlak. Rwandský generální prokurátor G. Gahimba obvinil Del Ponteovou, že věnuje více času své práci v Haagu. "Rwanda si nezaslouží justici druhého řádu," řekl agentuře Reuters. Del Ponteová poukázala na to, že stížnosti vůči ní se objevily poté, co navrhla, aby se vyšetřovaly i zločiny, kterých se dopustila rwandská armáda při tažení proti pachatelům genocidy z kmene Tutsiů. Vedení nynější armády tvoří příslušníci kmene Hutuů, kteří dnes v zemi vládnou. Del Ponteová proslula především tím, že vypracovala obžalobu na bývalého jugoslávského prezidenta S. Miloševiče. Doufáme, že tak jako jí dali přes prsty Afričané, tak jí dají přes prsty i ostatní. Pokud má nějaká neukojený chtít, ať si jde třeba na berlínskou "Love parade".

Jana Veselá
Joko

V unii se začne obchodovat i se splodinami

Obchodování s emisemi má přinést v rámci unie úspory ve výši 1,3 mld eur za každý rok

Skleníkové plyny se stanou zřejmě ceněným zbožím. Evropský parlament totiž schválil nařízení, podle kterého začne od roku 2005 fungovat trh s povolenkami umožňujícími nadlimitní emise kyslíčnicku uhličitého. Časem pak přibudou další. Nové opatření má pomoci v boji za omezení globálního znečištění ovzduší, na kterém se většina zemí světa dohodla před šesti lety v japonském Kjótu. Z těchto smluv vyplývá, že se unie zavázala do období 2008 až 2012 snížit své emise o 8% proti roku 1990. Možnost obchodování s emisemi má přinést v rámci unie úspory ve výši 1,3 mld eur za každý rok. Průmyslové podniky, hutě, elektrárny, cementárny, sklárny či papírny budou muset již za dva roky mít povolení k produkci emisí. To dostanou zpočátku zdarma. Pokud jim ale uvedená povolení nebude stačit, musí si koupit další. Za překročení limitů hrozí tvrdé postihy jak pro

země tak pro firmy samotné. Možnost "vyrobit" tunu kyslíčnicku uhličitého navíc bude do roku 2008 stát 40 eur, poté 100 eur. Průmysl tedy musí inovovat, nebo platit. O toto povolení bude muset bojovat zpočátku jen deset až dvanáct tisíc podniků v EU. Celá odvětví, jako chemický průmysl a výroba hliníku, budou zatím osvobozena. Každý z členských států má však možnost navrhnout výjimku některých podniků z nařízení. To však musí schválit Brusel. I při všech těchto ústupcích se odhaduje, že v roce 2008 bude trh emisí zahrnovat asi 46% unijní produkce skleníkových plynů. Už teď se čeká, že nakupovat budou Irové, Řekové, Španělé nebo Portugalci. Přesněji se to ukáže příští rok, kdy musí každý člen unie, tedy i Česká republika, předložit emisní plány na léta 2005-2007. P.P.

... a tak to vidím já

Do této solidární funkce jistě patří i zdravotnictví.

Já bych tento okruh ještě rozšířil o školství a kulturu. Zdánlivě odlišné oblasti mají jedno společné. Jejich zajištění na odpovídající úrovni a jejich další rozvoj jsou povinností státu.

Nikdo nebrání vzniku různých nadací, soukromých škol, sanatorií, církevních škol a charitativních útulků. Ale přeci jen největší díl odpovědnosti a nároků musí být zcela jednoznačně kladen na stát.

Už slyším odpůrce, kterak argumentují tím, že na západě jsou tyto oblasti, přes podíl státu, význačně dotovány ze soukromých zdrojů, že tímto způsobem dosáhla rozkvětu i třeba nevýdělečná zařízení jako jsou muzea apod. Ano, to všechno uznávám a vřele souhlasím. Je zde ale jeden velký problém. Tady u nás máme již tolik bohatých lidí, kteří jsou ochotni financovat tyto oblasti? Odpověď je jednoznačná. Soukromý podíl na financování zdravotnictví, školství a kultury bude v budoucnu růst, což bude jen dobře. Avšak do té doby musí tyto funkce velmi kvalitně udržovat stát.

Takže nejste proti soukromým lékařům, klinikám atd.?

V žádném případě, právě naopak. Tyto aktivity je nutné maximálně podporovat a usnadňovat získáváním ordinací a vybavení pro soukromou praxi lékařů. Vytvoří se tím i institut rodinných lékařů, které mnozí z nás ještě pamatují. Jsem přesvědčen o tom, že rodinní lékař je jednou z podmínek zlepšení zdravotního stavu populace. Je to člověk, který může sledovat zdravotní vývoj v průběhu života a dá se říci i generací. Což mu usnadňuje i diagnózu a léčbu. Nezanedbatelná je psychická stránka zvyšující výrazné účinek léčby i na základě faktoru důvěry.

V těchto oblastech je ale velmi aktivní i církev?

Ano, církev má svoji úlohu v sociální a vzdělávací oblasti. Církevní školy, útulky pro starší občany jsou doplňkem celého systému. S tím souvisí i problémy kolem návratu církevního majetku. Jsme pro to, aby se vrátila taková část majetku, která umožní církvi vykonávat výše zmíněné úkoly. Nesouhlasíme však zásadně s návratem veškerého majetku církvi. To dnes není možné a nebylo by to ani prospěšné. A věřím tomu, že ani církev takovýto cíl nemá. Církevní majetek zahrnoval obrovské množství nemovitostí, ale také statisíce hektarů polí a lesů. Vzhledem k jeho rozsahu je úplná restituce nemyslitelná.

Vy sám jste poněkud kriticky vystoupil na adresu církve.

Jsem věřící člověk, římský katolík. Dotklo se mne však jednání některých zástupců církve. Farář z jednoho jihočeského města mě odmítl jako kmotra pro malého Republikánka. Požadoval, abych k němu docházel na přípravu. Což je asi těžko možné, když jsem v té době byl každý den na dvou až třech mitincích v různých městech. V Liberci nám nepovolili shromáždění na náměstí, takže jsme se sešli na prostranství před kostelem. Nevím, zda to

Analýza 17. listopadu 1989 Stav země

Ekvivalentem přebytku hodnot, produkovaných takovou konzumní společností, je obtížnost volby a výběru: masový člověk je v postavení malého dítěte v obrovském hračkářství: všechno ho přitahuje, ale všechno si koupit nemůže a když už se pro něco rozhodne, ví, že ho to nebude dlouho bavit. Je indiferentní ke všemu specifickému. Je evidentní, že v Československu tento typ lidí převládá a mělo by se stát cílem jeho zdokonalování v těchto jeho vlastnostech, pak je demagogií deklarovat demokracii, humanitu a lidská práva, protože takové ideje jsou s takovými lidmi neuskutečnitelné. Davy takových lidí budou dnes zbožňovat Václava Havla se stejnou samozřejmostí, jako zítra v milionech budou požadovat jeho veřejnou popravu.

Destrukce člověkovy vztahu k transcendenci je paralelou rozkladu jeho vztahu k ostatním lidem. Dnešní lidé jsou blíže primitivnímu modlářskému kmeni než náboženské kultuře středověku. Kromě regrese k modlářskému pojetí boha vnikly do náboženství představy podstatných rysů současné konzumní společnosti. Konzumní člověk, přeměněný ve zboží a prožívající svou životní energii jako investici, která je mu pro-

středkem k dosažení co největšího zisku se zřetelem k jeho postavení a k situaci na trhu osobností, si přeměnil víru v boha v psychologický nástroj lepšího přizpůsobení pro konkurenční zápas, v prostředek ke zvýšení schopnosti dosáhnout úspěchu. Stejně tak si sympatie k ostatním přeměnil v neosobní slušnost a boha změnil v generálního ředitele akciové společnosti světa.

Organizovaná transformace politických a komerčních potřeb v potřeby individuálního člověka vnitřně utlačuje a tak oživuje tradiční náboženské mýty. Tato vnitřní identifikace, která je ideologickým protějškem eliminace opozice antagonistických zájmů a skupin, které spotřebitelská společnost považuje za svou největší vymoženost, vede k omezení vnitřní dimenze ducha. To všechno je důsledkem totálního přizemního empirismu v práci s pojmovým aparát, který je metodologickou legitimací duševního zmatku dnešních intelektuálů.

Zmasovění poslechu rozhlasu, televize a četby tisku usnadňuje rychlé společenské a politické změny. Obecenstvo jejich produkcí přijímá, přitakává jim uznáním hodnotám a nerozrušují ho upoutáním pozor-

nosti na hlubokou problematiku bohatého vnitřního života člověka, je spokojeno. Intelektuál stále řeší dilema: služba v byrokratickém stroji nebo úsilí o uskutečnění vlastních ideálů za cenu osobní oběti.

Z potřeby zničení hodnot se davová spotřebitelská kultura neopírá o abstrakce, ale o hvězdy: operuje s hrdiny, kteří jsou symbolem společenských hodnot a de facto ekvivalenty antických bohů. Tento aspekt byl příčinou neobyčejně rychlé ztráty prestiže Charty 77 a OF a jejich někdejší popularity.

Zmatení a destrukce hodnot nutí mladou generaci k přizpůsobení, které se projevuje cynismem, soustředěním se na úzký obor, jehož ovládnutí skýtá záruku úspěchu, a zanedbáváním všeho ostatního. Část mládeže pohrdá konvencí a úctyhodným životem, má nechuť k životnímu soutěžení a pohrdá životním stylem svých rodičů. Jejich vzpoura proti rodičům je přivedla do opozice režimu, vrhla je do ulic a motivovala jejich jednání v minulém roce.

Kult umění je podporován, protože má schopnost vytvářet mýty proto prezident dramatikem a invaze zpěváků a herců do vlád a parlamentů. Film, televize, poskytuje hotové modely vyjadřování citů a postojů a tím ovlivňuje myšlení a chování lidí. Proto všichni generální ředitelé televize, rozhlasu a filmu jsou (bývalí?) komunisté. Zábavní průmysl spotřebitelské kultury může vyrábět pouze výrobky sériové a s krátkou životností včetně popularity prominentů. Sériovost obsahu je charakteristickou vlastností masové spotřebitelské kultury: umozňuje masový odběr a masovou spotřebu, vytváří návyky a zájmovou orientaci. Preference takového pojetí kultury prezidentem může odrazovat. Taková kultura, zejména pak televizní, ve srovnání s tradiční kulturou, zvětšuje vizuální formy exprese a vytváří kulturu obrazů. Její konzumenti soudí, že účast na kultuře se zakládá na shlednutí a jsou přesvědčeni, že pro porozumění obsahu stačí krátký pohled. Tím ztrácí schopnost kontemplace, koncentrace a uvažování. Pohled na film nebo televizi není spojen s vlastní úvahou, jako např. u knihy, plastiky nebo hudby a vzniká primitivní, infantilní vztah k světu. Tento moment vede ke zmenšení role psaného slova a ke krizi knihy. Občanský spotřebitelský dav státní se zřetelně cítí lépe pod tlakem autorit než ve svobodné liberální demokracii, protože neví, co si s takovou svobodou počít, zvláště, když je spojena s neutěšenou hospodářskou situací, protože jsou to velké děti, infantilní dospělí, kteří chtějí, aby se o ně někdo staral. V liberální demokracii však mají pocit, že se o ně nikdo nestará. Svoboda se jim stává břemenem a touží po silné ruce někoho, kdo by o ně pečoval a převzal za ně veškerou odpovědnost. Dávají přednost hospodářské a spotřebitelské zabezpečení před politickou svobodou. Nejsou schopni autonomní morálky jejich morálka je vysloveně heteronomní a spočívá víceméně na autoritě: řídí se tím, co je jim shora jako mravní povinnost uloženo, nejsou však schopni určit, co má být touto mravní povinností. Konvenuje jim moc, nikoliv právo právo se podrobují jen proto, že je spojeno s mocí. Těto moci se čs. spotřebitelská masa koří tím více, čím je energičtější, a projevuje vůči ní masochistické postoje. Jakýkoli vládce je pro ně nositelem numinosního hodnotového zážitku a ten není možný bez momentu trenda.

Podobný postoj zachovává čs. spotřebitelský dav i ve vztahu k politickým ideologiím. Jejich náboženský instinkt se projeví i tehdy, když se odkloní od náboženství. Kterákoliv politická ideologie či státní ideologická dogmatika, mohou mít v Československu úspěch jediné tehdy, stanou-li se samy sekularizovaným náboženstvím. Spotřebitelská veřejnost od nich vyžaduje jednoznačnost, kategoričnost, dogmaticitost a samospasitelnost. Filosofická kritičnost, skepse a relativnost je tomuto davu naprosto cizí.

Takový dav, v němž se změnila čs. společnost, nemůže být nositelem hospodářského, politického a kulturního života, protože je v podstatě pasivní, netvořivý a ne-

plněhodnotný. Může sehrát kladnou funkci jen v takovém systému, který respektuje tuto jeho bytostnou přirozenost a buduje sám sebe na určitých konstituentách. Existuje zřetelně nebezpečí, že těchto vlastností bude bez nápravy použito k vytvoření nové organizace s výrazně totalitními sklony, kupř. v rámci OF.

Neuvědomovat si tento stav československého obyvatelstva a nezařadit se podle toho, se rovná politické sebevraždě. Tato občanská veřejnost je nyní jako celek i jako jednotlivci, depersonalizována. Výsledkem je jakýsi nový druh poddanství, jemuž obyvatelstvo uvklo a je způsobilé jakémukoli aktivnímu přizpůsobování se. Podřizuje se jakékoli reklamě a propagandě, která je součástí politické manipulace, exploatuje různé instinkty a postoje, zakořeněné ve vědomí tohoto davu, a proto se v výkonu vnitřní moci bez ní nemůže obejít. Dvě generace vyprodukované padesáti léty diktatury uvkly poslouchat a dokonce se aktivně ztotožňovat s příkazy režimu, ztotožňovat se s každým režimem a pracovat tak na svém podřízení. Lidé už akceptovali, že všechna politická rozhodnutí, kterými se vůdčí mocenská skupina (kterákoliv) podjímá moci, jsou vynášena a prováděna arbitrálně, samovolně, bez nejméně kontroly ze strany veřejnosti, a že se k tomu vydatně používá prostředků dominance a manipulace. I když propaganda není vždy přijímána afirmativně a někdy se střetává s výsměchem a ironií či lidovým vtipem, nemůže tento typ reakce rozložit perfektně vypracovaný systém dominance a manipulace, který se beze změny používá dosud. Tento systém je příliš účinný, než aby jej mohl dav účinně kontrolovat či korigovat vyzkoušenými prostředky protipůsobení. Naprostá okupace všech prostředků masové komunikace umožňuje denně napájet občana státním vědomím, které ta která skupina manipulátorů pokládá za funkční, zglajchšaltovat jeho myšlení. Komunistická oligarchie se v minulosti orientovala spíše na predominanci než na výkon, a to ji přeměnilo ve ztrnulou a uzavřenou. Tato skupina lidí byla k moci vynesena masami a pak si je prostřednictvím totální centralizované organizace společenského života podrobila a ujařmila je. Vyšší byrokracie v jejich službách, která dodnes zůstala nedotčena, se nestřídala tak často jako jiné mocenské skupiny a získala díky své stabilitě před ostatními předstih a ovlivňuje dosud stále tvorbu politické vůle. Domněnka, že proces tvorby politické vůle se uskutečňuje zdola nahoru je iluzí, o jejímž primitivismu už snad v Československu nikdo nepochybuje. Lidé v konzumní společnosti nejsou schopni tvořit politickou vůli bez pomoci sociálně a politicky aktivních menšin. Demokracie v davové konzumní společnosti předpokládá pevné vedení, dobře fungující systém, což jsou v podstatě podmínky nespílitelné. V každé demokracii všude na světě vládne mocná menšina nad širokou občanskou veřejností a v existenci těchto mocenských menšin tkví faktické nemožnosti demokracie. Pojem demokracie je už jen politickým propagandistickým heslem, demagogickou formulou či derivací. Klasická demokracie západního typu přestala plnit svou funkci a je stále méně schopna integrovat společnost svými metodami politického řízení a vedení. Její osud nyní závisí na tom, zdali si dokáže vytvořit vůdcovské vrstvy, jež by odpovídaly její podstatě. Nepodaří-li se to, pak se velmi pravděpodobně neubrání náporu některé modifikace totality. Prvořadou krizí obyvatelstva Československa je krize mravní a krize postojů. Prostě napodobování západních systémů v sobě skrývá nebezpečí vtažení země do dalších krizí, které se projevují v celé Evropě a odsunují ji na periferii světa.

Dynamika změn vztahů mezi lidmi nejen v Československu, zůstane neřízena, člověka zničí. Budeli řízena, zničí jeho individualitu a všechny hodnoty, které dosud ve svých dějinách vytvořil. Napětí mezi těmito dvěma alternativami, mezi zkázou v jedné či druhé formě, se stává měřítkem, jímž je odměřována budoucnost.

Pokračování příště

Oznámení

POZOR OPRAVA celostátní setkání Republikánů se uskuteční 30. 8. (nikoliv 30. 7. jak bylo milně uvedeno v čísle 31) ve Vrbně pod Pradědem na myslivecké střílnici u ohně, opékání selete a jiných pochutin. Vše včetně dobré zábavy bude zajištěno. Doporučujeme vzít s sebou stany a spacáky. Část účastníků bude ubytována v budově a část (především) mladší ve stanech. Účastníci necht' zašlou poplatek 250, Kč do 26. 8. 2003 na níže uvedenou adresu. Veškeré občerstvení je v ceně. Začátek pro rychlejší již ráno, jinak od 14,00 hod. Srdečně jsou zváni i příznivci RMS.

Cyril Malec, místopředseda RMS
Kopečná 412, 793 26 Vrbno pod Pradědem, tel.: 737/489582

... a tak to vidím já

byl pan farář nebo kostelník, je ale pravda, že vztekle přibouchl dveře kostela a provokativně zamkl.

Podle mého názoru jsou kněz a církve pro všechny a nemožou rozlišovat podle kritických názorů. Ovšem to by si měli rozmyslet především sami. Já se na mši příliš často nedostanu, ale když mám trochu času, jdu se pomodlit ke sv. Tadeášovi a zapálit mu tam svíčky. Je to největší přimluvec po Panence Marii a já tu jeho přimluvu potřebuji často.

Co se týká odluky státu od církve?

Sice dokonale není provedena asi nikde v Evropě. My však prosazujeme naprostou odluku státu od církve.

Další blok otázek by se měl týkat voleb.

Volby se blíží a tak se tato otázka stává aktuální. Volby jsou základním vyjádřením vůle občanů a také jednou z mála zbraní. Ve volbách by si měl každý občan rozpomenout na předvolební sliby z minulých voleb, a zvážít, zda ti, kdo se díky jeho hlasům dostali k moci, svoje sliby splnili. Při současné vnitropolitické situaci by takovéto vyúčtování vyznělo pro současné poslance a ministry katastrofálně.

Na základě své rozvahy potom má volič možnost, zatím alespoň jednou za volební období, vyřknout svůj soud a poslance již znovu nevolit.

Případně jeho stranu, protože jsme byli svědky zázračných rozpadů a přejmenování...

Nebylo to sice nic zázračného, ale je pravda, že voliči budou mít trochu ztíženou pozici tím, že vlastně dnes už není jasné, kdo za kterou stranu kandidoval a kdo jakou stranu zastupuje. Většina současných poslanců se do parlamentu dostala podvodem nazvaným bratrské organizace Občanského fóra a Veřejnosti proti násilí. Ovšem dnešní strany a straníčky jsou vesměs pohrobky těchto kolosů na hliněných nohách. Co dnes s takovými ODS, OH, ODA, KDS apod. Všichni jmenovaní a mnozí další využili zmatku voličů, obsadili takřka všechna vedoucí místa ve státě a dnes prohlašují, že jim do toho ulice mluvit nebude. Občané byli dobří, když mrzli na ulici, zvonili klíči. Jen co dopomohli disidentům na ministerská křesla, už do toho nemají co mluvit. Inu, čli čertu dobře, peklem se ti odmění.

Snad nejmarkantnější je to v případě ODS. I dnes je mnoho voličů, kteří by rádi dali svůj hlas právě této straně. Neuvědomují si, že největší podporu má tato strana, která nabírá komunisty plnými hrstmi, právě mezi těmi, kdo si za socialismu nakradli milióny a kterým předseda strany z titulu své funkce ministra financí umožnil si špinavé peníze v klidu proprat. Avšak většina z voličů se nechala obalamutit sliby prosperity. Mohu všechny ubezpečit o opaku, tato strana si buduje svoji základnu z velkoburžoazie a jejich nohsedů. Vítězství právě této strany bude znamenat růst nezaměstnanosti a bídy pro většinu občanů. Jak si však kdo ustele, tak si také lehne.

73

Vážení čtenáři, členové a příznivci RMS, finanční příspěvky na vydávání týdeníku *Republika a* na činnost RMS vkládejte na bankovní účet vedený v České spořitelně, a.s. číslo účtu je: 2025463369/0800

Za každý příspěvek předem děkujeme

Oznámení

24. 8. od 17.00 hodin se uskuteční beseda Dr. Miroslava Sládka s občany v areálu Buchovice - Smradlavka. Všichni jsou srdečně zváni.

Sekretariát Praha

Po rekonstrukci zahájí pražský sekretariát svoje fungování v obvyklém rozsahu od 15. července t. r.

Sekretariát Brno

Provoz v obvyklém rozsahu bude zajištěn i přes prázdninové měsíce.

Sekretariát Havlíčkův Brod

Z technických důvodů bude mimo provoz sekretariát v Havlíčkově Brodě v červenci a srpnu t. r. Od 1. září již bude fungovat v plném rozsahu na adrese Na Ostrově 28, 580 01 Havlíčkův Brod, telefon 603 527 683 a fax 569 427 795